

Legea offshore a fost aprobată de Parlament. Impactul bugetar al investițiilor în gazele din Marea Neagră s-ar putea situa la 5 miliarde lei anual

Legea offshore, adoptată miercuri în Parlament, va oferi României un avantaj competitiv incontestabil în contextul crizei de pe piața resurselor și implicit beneficii determinate de investițiile în exploatare: încasări bugetare din taxele și impozitele asociate acestor investiții de aproximativ 5 miliarde lei anual, noi locuri de munca și atragerea de investiții conexe, potrivit raportului ”[Analiza impozitarii specifice producției de gaze naturale offshore din România în anul 2021](#)”, realizat de PwC România pentru Federația Patronala Petrol și Gaze. Printre principalele prevederi ale noii legi se numără creșterea pragului de preț de la care se supraimpozitează veniturile producătorilor de gaze din Marea Neagră și introducerea dreptului de preempțiune a statului român asupra zăcămintelor care urmează să fie exploatare.

Astfel, Guvernul va putea impune restricții temporare atât de preț, cât și de vânzare pentru producția internă de gaze naturale din Marea Neagră, dar și din perimetre onshore de adâncime. Această prevedere a fost introdusă cu scopul asigurării consumului populației, dar și pentru ca România să poată ajuta la nevoie alte state membre UE, dacă se vor confrunta cu crize de aprovizionare cu gaze.

În ceea ce privește cadrul fiscal, se elimină impozitarea suplimentară a veniturilor pentru prețurile de vânzare la care investitorii nu realizează supra-profituri, respectiv între 45,71 lei/MWh și 85 lei/MWh, dar se menține grila de impozitare în cazul veniturilor suplimentare obținute în urma practicării unor prețuri mai mari de 85 lei/MWh. Pragurile de impozitare vor crește de la 15% la 70%, astfel:

- 15% din veniturile suplimentare obținute în urma practicării unor prețuri mai mari decât 85 lei/MWh și mai mici sau egale cu 100 lei/MWh;
- 30% la prețuri mai mari decât 100 lei/MWh și mai mici sau egale cu 115 lei/MWh;
- 35% la prețuri mai mari decât 115 lei/MWh și mai mici sau egale cu 130 lei/MWh;
- 40% la prețuri mai mari decât 130 lei/MWh și mai mici sau egale cu 145 lei/MWh;
- 50% la prețuri mai mari decât 145 lei/MWh și mai mici sau egale cu 160 lei/MWh;
- 55% la prețuri mai mari decât 160 lei/MWh și mai mici sau egale cu 175 lei/MWh;
- 60% la prețuri mai mari decât 175 lei/MWh și mai mici sau egale cu 190 lei/MWh;
- 70% din veniturile suplimentare obținute în urma practicării unor prețuri mai mari decât 190 lei/MWh.

Legea elimină de asemenea restricțiile care prevedeau ca 50% din gazele extrase să fie vândute pe piața locală. Excepție va face situația de criză energetică sau de distorsiune a aprovizionării cu gaze naturale a României.

Este eliminat și prețul de referință în determinarea bazei de calcul a impozitului asupra veniturilor suplimentare. Astfel va fi luat în calcul prețul efectiv realizat prin tranzacții și nu prețul de pe bursa austriacă CEGH, ceea ce ar putea reduce nivel de taxare.

O alta prevedere importanta este creșterea de la 30% la 40% a nivelului maxim pentru deducerea investițiilor din segmentul upstream pentru determinarea impozitului suplimentar. Se elimina limitarea amortizării investițiilor pentru calculul impozitului pe profit, pentru a asigura respectarea principiilor Codului Fiscal care prevede ca toate sectoarele de activitate sa fie tratate uniform. Până în prezent, aceasta limitare împiedica operatorii offshore sa deduca amortizarea tuturor investițiilor efectuate, datorând impozit pe profit la o baza impozabila artificial marita, fiind astfel discriminați comparativ cu restul agenților economici.

Se reglementeaza și regimul fiscal pentru perimetrele onshore de adâncime mai mari de 3.000 m. Titularilor de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și/sau onshore de adâncime aflate în curs de executare la data de 1 ianuarie 2022 li se aplica, pe toata perioada derularii acestora, regimul de redevențe și regimul fiscal specific aplicabil activitaților de explorare, dezvoltare, exploatare și abandonare, existente la data de 1 ianuarie 2023.

Ce înseamna pentru România exploatarea gazelor din Marea Neagra

Subiectul rezervelor de gaze naturale din Marea Neagra a fost dezbatut intens în spațiul public de-a lungul timpului. Anul marcant a fost 2012 când companiile OMV Petrom și ExxonMobil au anunțat ca în perimetrul Neptun Deep, pe care îl concesionasera împreuna, au descoperit cantități importante de gaze naturale. Rezervele curente estimate în Marea Neagra sunt de aproximativ 200 de miliarde de metri cubi (de circa 20 de ori mai mult decât producția anuala onshore recenta – 10 miliarde mc). La vremea respectiva pareca ca “timpul are rabdare” cu acest proiect, însa au trecut aproape 10 ani și deciziile de investiții pentru exploatarile la mare adâncime “deep water” continua sa fie amânate.

În contextul actual, în care razboiul dintre Rusia și Ucraina, dar și obiectivele Pactului Ecologic European (Green Deal) pun presiune asupra utilizării gazelor naturale pe termen lung, gazele din Marea Neagra sunt avantajul competitiv și biletul catre independența energetica a României.

Pentru a avea o imagine mai clara asupra taxarii în acest domeniu, PwC România a realizat o analiza care compara nivelul de impozitare specifica a producției de gaze naturale offshore din statele europene considerate relevante prin intermediul cotei efective de impozitare. Rezultatele arata ca în ultimii ani, România avea cea mai mare rata efectiva de impozitare a sectorului de gaze naturale offshore (23% în 2020), de aproximativ 4,3 ori mai mare decât media statelor analizate, estimata la 5,3% (media fara RO).

Nivelul ridicat de impozitare efectiva este necompetitiv din perspectiva investițiilor, cu atât mai mult în contextul tranziției energetice. Prin urmare, așteptarea companiilor era ca regimul fiscal sa fie modificat.

Estimarile PwC arata ca România ar putea ajunge la o dependența de 53% de importuri de gaze naturale în anul 2030 (fața de aprox. 20% în 2020), pe fondul declinului natural al producției onshore și în condițiile în care investițiile în offshore nu vor fi realizate. Acest aspect ar genera un impact major asupra securității energetice.

România este al doilea cel mai mare producator de gaze naturale din Uniunea Europeana, dupa Olanda. Odata cu închiderea zacamântului Groningen (2022), România are potențialul de a deveni primul producator de gaze naturale din UE. Sectorul producției de gaze naturale are una dintre cele mai mari contribuții la bugetul stat. De exemplu, în perioada 2013 – 2021, doar impozitele suplimentare asupra producției de gaze naturale au reprezentat peste 8 miliarde RON, impozite stabilite cu scopul protejării consumatorilor vulnerabili.